

Висока-та Порта дозволеніе за свикваніе на вселенски Соборъ, въ това врѣме формалисти-тъ и желатели-тъ на новости-тъ и народоплемѣнность-та, на които не понасяше вселенски Соборъ, съ много выкове и шумъ са противяха за свикваніе то му, отъ друга страна Правителство то като опредѣляваше отъ себе си рѣшеніе-то странно, издаде найпослѣ царскый-атъ ферманъ, който съдържаваше въ десятый членъ начало-то на племѣнна-та разность, и когото формалисти-тъ тържественно пригърнаха.

Найпослѣ тѣ са покуниха да докажатъ че това мнѣніе за учрежденіе на народо-племѣнна църква е право, и че това съществувало ужъ и въ церковно-то жителство чрезъ една издадена брошура подъ заглавіе Ἀντίρρησις (Противорѣчіе) *въ посланигеско-то напоминаніе на Патраршія-та 1871;* » въ която при други-тъ прочитае и слѣдующе-то. « върху речъ-та *Българска Църква* „ речъ-та *българска* значи че реченна-та Църква, тоестъ церковно-то началство са учреди исклучително за Българитѣ христіаны, които живѣять въ опредѣленни мѣста на Отоманска-та Имперія, а не за градове-тъ и села та които тѣ населяватъ; тыя убо като са населяватъ и отъ други народи не христіанскы (какъ бо не и отъ христіаны не Българи?) царскы са и отъ царь-тъ зависять (не ли и хора-та?). Така и въ аностолски-тъ врѣмена, язычный-атъ апостолъ Павелъ въобще за народни-тъ устроени церкви, тоестъ за церковни-тъ началства, съ подразумѣніе разказва за съдѣйцы-тъ си Прискилла и Акила *« имъ не токмо азъ самъ благодарю, но и вси » церкви язычныя;* » и на друго частно мѣсто като спомянува за други пѣкои язычны церкви, едни наричаше по названіе-то на мѣсто-то, а други споредъ именованіе-